

█ dnia 19 listopada 2012 r.

Sygn. akt: OSD 57/12

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnej w █

z dnia 19 listopada 2012 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w █ w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Elżbieta Wołosz
Sędziowie: r. pr. Anna Michnicka - Dziejurska
r. pr. Hubert Schwarz
Protokolant: apl. radc. Przemysław Myszakowski

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2012 r. zażalenia █ na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w █ z dnia 26 sierpnia 2012 r. (sygn. akt RD 72/12) odmawiającego wszczęcia dochodzenia w sprawie przeciwko radcy prawnemu █ naruszenie zasad etyki zawodowej.

postanawia:

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 26 sierpnia 2012 r. (sygn. akt █) odmawiające wszczęcia dochodzenia w sprawie.

Uzasadnienie

Do Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] w dniu 22 czerwca 2012 r. wpłynęło pismo Pana [REDAKTOWANE] zatytułowane „Zażalenie na Radcę Prawnego Pana [REDAKTOWANE] broniącego [REDAKTOWANE] w obu rozprawach sądowych”. Skarżący w swoim piśmie skierował w stosunku do radcy prawnego [REDAKTOWANE] szereg zarzutów związanych z udziałem wymienionego wyżej radcy prawnego w postępowaniu sądowym toczącym się z powództwa skarżącego przeciwko [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] w dwóch instancjach. M.in. skarżący zarzucał, że radca prawny [REDAKTOWANE] nie zapoznał Sądu z dokumentami m.in. z umową kredytową, spowodował przeniesienie sprawy sądowej do [REDAKTOWANE] co uniemożliwiło skarżącemu uczestniczenie osobiste w procesie, dopuścił do realizacji umów skarżącego z bankiem, które były nieważne, dopuścił i zataił przed pożyczkobiorcami przelewania przyznanych środków na rzekome konta przy banku, zataił w sądach obu instancji tajne konta pożyczkobiorców, na których nigdy nie było pieniędzy, kłamał w sądach, że skarżący nierzetelnie spłacał raty, nie wyjaśnił sądowi zasad rozliczenia umowy kredytowej zgodnie z k.c.

Do skargi dołączone zostały załączniki w postaci kserokopii wielu dokumentów m.in.: umowy pożyczki zawartej w dniu 12.07.2007 r. i w dniu 02.11.2007 r. pomiędzy skarżącym a [REDAKTOWANE] z siedzibą w [REDAKTOWANE] wydruki historii rachunku bankowego skarżącego za okres od 12.06.2007 r. do 19.07.2011 r., wyroki sądowe dwóch instancji wraz z uzasadnieniami, wypowiedzenie umowy pożyczki skarżącemu z dnia 11.05.2011 r., predelegacyjne wezwanie do zapłaty skierowane do skarżącego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] po przeprowadzeniu czynności sprawdzających w niezbędnym zakresie i po analizie zgromadzonego materiału dowodowego, postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2012 r. odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie. W uzasadnieniu ww. postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] stwierdziła, że brak jest podstaw do wszczęcia dochodzenia, gdyż skarga nie zawiera sformułowania zarzutów pod adresem radcy prawnego [REDAKTOWANE] lecz stanowi skargę na niepowodzenie skarżącego w procesie cywilnym z jego powództwa

o zapłatę pk [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] którego pełnomocnikiem było wymieniony wyżej radca prawny.

Na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w [REDAKTOWANE] z dnia 26.08.2012 r. zażalenie w przepisany terminie wniósł skarżący [REDAKTOWANE] załączając ponownie kserokopie dokumentów złożonych przy piśmie z dnia 22.06.2012 r. oraz pismo z dnia 10.05.2012 r. do niego skierowane przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] wnosząc o „wnikliwe wczytanie się i praworzędne wyjaśnienie sprawy”. Skarżący nie sprecyzował żadnych konkretnych, merytorycznych zrzutów pod adresem radcy prawnego [REDAKTOWANE] a jego odwołanie w zasadzie stanowi powtórzenie argumentacji zawartej w skardze wniesionej w dniu 22 czerwca 2012 r.

Zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANE] uznał, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego miał podstawy do odmowy wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Ze zgromadzonych w sprawie dokumentów nie wynika, aby radca prawny [REDAKTOWANE] wykonując swoje obowiązki jako pełnomocnik [REDAKTOWANE] naruszył przepisy ustawy o radcach prawnych czy też zasady etyki zawodowej. Radca prawny działając jako pełnomocnik procesowy strony w postępowaniu sądowym zobowiązany jest do podejmowania szeregu czynności procesowych uzasadnionych zakresem zlecenia, informacjami przekazanymi przez mocodawcę oraz swoją wiedzą i doświadczeniem. Czynności procesowe pełnomocnika, jego pisma, wnioski o przeprowadzenie dowodów oraz argumentacja podlegają weryfikacji w toku postępowania sądowego przez właściwy sąd, który wydaje orzeczenie po wszechstronnym rozważeniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym stanowisk obu stron. Do sądu należy zweryfikowanie prawdziwości powołanych przez strony dowodów oraz zasadności ich argumentacji. Ochrony swoich praw w stosunkach z [REDAKTOWANE], jeśli zostały one naruszone, skarżący powinien dochodzić w toku postępowania sądowego i w tym trybie kwestionować dowody przedstawiane przez stronę przeciwną i podważać jej argumentację.

Podkreślić należy, że powinnością pełnomocnika jest reprezentowanie interesów mocodawcy, a wykonywanie przez niego tego obowiązku nie może stanowić podstawy do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Radca prawny odpowiada za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu lub za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki zawodowej. Z przedłożonych przez skarżącego dokumentów nie wynika, aby radca prawny działał wbrew powyższym zasadom.

Poczucie krzywdy jest w tym przypadku rzeczą bardzo subiektywna, jednakże nie stanowi ono podstaw do stwierdzenia, że pełnomocnik strony przeciwnej narusza przepisy korporacyjne.

W przedmiotowej sprawie skarżący nie przedłożył dowodów na to, aby działanie radcy prawnego [REDACTED] było sprzeczne z przepisami ustawy o radcach prawnych i zasadami etyki zawodowej, a zatem stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego jako zasadne zostało utrzymane w mocy.

Od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie przysługuje środek odwoławczy (art. 426 § 1 k.p.k. w związku z art.74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych).

Hubert Stasz

Dec. Kucharski